

Sygn. akt III U 22/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant:st. sekr. sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. S.

przy udziale (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W.

o wysokość podstawy wymiaru składki

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W.

z dnia 24 października 2014 r. (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że począwszy od 03 lutego 2014r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia M. S. na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. w W. stanowi kwota 22.860,55 zł.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.10.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. stwierdził, że obniża M. S. od dnia 03.02.2014r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. w W. do kwoty przeciętnego wynagrodzenia w I kwartale 2014r., tj. do 3.895,31zł.

Odwołanie od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Ostrołęce wniosła M. S., wnosząc o jej zmianę i ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 22.860,55 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, że w chwili podpisywania umowy o pracę z P. (...) nie była w ciąży, miała zamiar podjąć pracę po przerwie spowodowanej urodzeniem pierwszego dziecka. Nadto od dnia 3 lutego 2014r. do 2 czerwca 2014r. faktycznie wykonywała pracę na stanowisku kierownika projektu i wykonywałaby ją nadal, gdyby nie ciąża, zaś o zajściu w ciążę z drugim dzieckiem dowiedziała się dopiero w dniu 12 maja 2014r. Dodała, że faktycznie wykonywała pracę, co mogą potwierdzić zeznania świadków P. K., Ł. O. i G. Z.. Wynagrodzenie wypłacane jej przez Spółkę było ekwiwalentne względem rodzaju pracy, jaką wykonywała. Odpowiadało zarówno jej kwalifikacjom jak ilości pracy, uwzględniało zakres obowiązków, jakie zostały jej powierzone oraz jakości wykonywanej przez nią pracy, a nadto odpowiadało zakresowi odpowiedzialności, która wiązała się z pełnieniem funkcji kierowniczej i przygotowaniem organizacyjnym Spółki do realizacji Projektu z budżetem wynoszącym ponad 3mln zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że na podstawie ustaleń przeprowadzonej kontroli stwierdził, iż wysokość wynagrodzenia M. S. w (...) Sp. z o.o. w W. została ustalona wyłącznie w celu uzyskania prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa i stanowi naruszenie zasad współżycia społecznego. W uzasadnieniu wskazał, że zatrudnienie odwołującej na stanowisku kierownika projektu za tak wysokim wynagrodzeniem, w sytuacji gdy odwołująca legitymuje się wykształceniem na kierunku administracja oraz nie posiada żadnego doświadczenia na takim stanowisku należy uznać za znacznie wygórowane. W ocenie organu fakt ukończenia studiów podyplomowych, posiadanie doświadczenia w poprzednim miejscu pracy nie uzasadnia ustalenia tak wysokiego wynagrodzenia w dzisiejszej sytuacji gospodarczej. Biorąc pod uwagę stan ciąży, w trakcie której odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń, oraz fakt że głównym udziałowcem w spółce jest jej mąż, należy uznać, że oznaczenie wynagrodzenia w tej wysokości miało na celu jedynie celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Płatnik składek - (...) Sp. z o.o. w W. przyłączył się do odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w W. powstała w sierpniu 2012r. Jej prezesem była J. T.. Początkowo współnikami była tylko J. T. a następnie J. T. i J. S., który został również prezesem Spółki. Przedmiotem działalności Spółki były badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych.

W dniu 22.02.2013r. (...) Sp. z o.o. w W., reprezentowana przez prezesa J. T., zawarła z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości umowę o dofinansowanie w ramach działania 1.4

„Wsparcie projektów celowych osi priorytetowej 1 Badania i rozwój nowoczesnych technologii” Programu operacyjnego Innowacyjna gospodarka 2007-2013. Przedmiotem tej umowy było dofinansowanie projektu polegającego na opracowaniu nowej innowacyjnej technologii przetwarzania odpadów na energię. Czas realizacji projektu pierwotnie został określony na okres od 02.11.2011r. do 31.12.2014r., kierownikiem projektu została J. T. a jej wynagrodzenie miało wynosić 11.861zł brutto. J. T. nie rozpoczęła jednak faktycznie realizacji tego projektu, decyzję o jego realizacji podjął zaś J. S., który objął stanowisko prezesa. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości wyraziła zgodę na przesunięcie terminu rozpoczęcia projektu na 01.11.2013r., jednocześnie skróciła termin jego realizacji z 31 miesięcy do 21 miesięcy – do 30.09.2015r. Ponieważ J. T. ostatecznie zrezygnowała z pracy w Spółce (...), J. S. zaproponował stanowisko kierownika projektu swojej żonie, M. S.. Wysokość wynagrodzeń wszystkich osób, które miały być zatrudnione przy realizacji projektu była wskazana w projekcie budżetu, stanowiącym załącznik do projektu. Ponieważ termin realizacji projektu uległ skróceniu, podwyższeniu uległa wysokość wynagrodzenia kierownika projektu i wyniosła 22.860,55 zł miesięcznie. Realizacja projektu jest podzielona na etapy, dokumentacja sprawozdawczo-finansowa, dotycząca poszczególnych etapów realizacji projektu była składana do (...) i tam kontrolowana pod kątem zgodności z dokumentacją zawartą w umowie o dofinansowanie.

M. S. została od 03.02.2014r. zatrudniona w wymiarze pełnego etatu w (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku kierownika projektu na czas nieokreślony z wynagrodzeniem zasadniczym 22.860,55zł. Na podstawie umowy o pracę ubezpieczona świadczyła efektywnie pracę do 01.06.2014r., tj. przez okres blisko 4 miesiące, za co otrzymywała wynagrodzenie w kwocie wynikającej z umowy o pracę, tj. 22.860,55zł brutto. Od dnia 02.06.2014r. odwołująca jest niezdolna do pracy z powodu choroby w czasie ciąży. Odwołująca cierpi na cukrzycę, przebywała też w szpitalu. M. S. do 01.06.2014r. faktycznie wykonywała obowiązki kierownika projektu. Do jej obowiązków należało: dbanie o zgodność realizacji zadań z harmonogramem i dokumentacją projektu, terminowe i zgodne z umową przygotowanie sprawozdań z realizacji projektu, przygotowywanie dokumentacji, pism, załączników i prowadzenie korespondencji z (...) i (...), urzędami, biurem księgowym i kadrową, kwalifikowanie kosztów projektu zgodnie z umową o dofinansowanie, opisywanie faktur i innych dowodów księgowych w powiązaniu z harmonogramem projektu, obsługa i aktualizacja generatora wniosków o płatność, w tym wprowadzanie dokumentów z realizacji projektu jak faktury, listy płac, zestawienia, bilanse, nadzór na pracownikami, przygotowywanie i wystawianie faktur sprzedażowych spółki, przygotowywanie do akceptacji przelewów, wystawianie dokumentów KP i KW, sporządzanie comiesięcznych raportów kasowych i miesięcznego zestawienia faktur zakupowych firmy, monitoring nad pracownikami Spółki. W

czasie nieobecności odwołującej jej obowiązki przejął J. S. od 01.08.2014r. Spółka zatrudniła E. B., która przejęła obowiązki M. S..

M. S. ukończyła studia wyższe na kierunku administracja, w okresie od 01.03.2010r. do 02.02.2014r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w G. Producent Części Administracyjnych A. S. w P. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty do spraw administracyjno-biurowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: pisma procesowe M. S. (k. 2-9a.s., k. 35-38a.s.), odpowiedź na odwołanie (k. 11-12a.s.), zakresy czynności (k. 43-44a.s.), referencje (k. 41a.s.), zaświadczenie i certyfikat (k. 43-44a.s.), korespondencję elektroniczną (k. 45-46a.s.), zeznania świadków: E. B., P. K., Ł. O. i G. Z., zeznania M. S. w charakterze strony, zeznania J. S. w charakterze strony, wszystkie dokumenty zawarte w aktach kontroli ZUS, przeprowadzonej w (...) Sp. z o.o. w W..

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie to kwestia wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne M. S..

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Na mocy art. 11 ust. 1 osoby te podlegają także obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu, zaś na podstawie art. 12 ust. 1 ubezpieczeniu wypadkowemu. Art. 13 pkt 1 ustawy wskazuje, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku, natomiast art. 8 ust. 1 nakazuje za pracownika uważać osobę pozostającą w stosunku pracy. Z kolei przepis art. 22 § 1 kp precyzuje, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Do nawiązania stosunku pracy dochodzi przez zawarcie pomiędzy pracownikiem a pracodawcą umowy o pracę.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że w okresie od 03.02.2014r. M. S. była zatrudniona u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w W. na podstawie umowy o pracę jako kierownik projektu w wymiarze całego etatu z wynagrodzeniem w kwocie 22.860,55zł brutto. Z tego też tytułu odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z podstawą wymiaru składek w w/w wysokości. Ta właśnie umowa została zakwestionowana przez organ rentowy, który podnosił, że taka wysokość wynagrodzenia odwołującej od dnia 03.02.2014r. została ustalona wyłącznie w celu uzyskania prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa i stanowi naruszenie zasad współzycia społecznego oraz narusza zasadę ekwiwalentności świadczeń pracodawcy i pracownika.

W ocenie Sądu powyższe stanowisko ZUS jest nieprawidłowe, zaś należy podzielić argumenty zawarte w odwołaniu i uznać odwołanie za zasadne.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem i doktryną, samo formalne zawarcie umowy o pracę nie jest wystarczające dla uznania jej ważności, bowiem jedynie rzeczywiste pozostawanie w stosunku pracy i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy daje podstawę do podlegania ubezpieczeniom. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone m.in. w wyroku SN z dnia 21 maja 2010r. (I UK 43/10, LEX 619658), gdzie Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że umowa o pracę zawarta jest dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z tej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających stosunek pracy. Sąd Okręgowy podziela też pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 24 lutego 2010r. (II UK 204/09, LEX 590241), zgodnie z którym o tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie

do ubezpieczenia i opłacanie składki oraz wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 kp. Istotne jest więc, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych. Okoliczności wynikające z formalnie zawartej umowy o pracę nie są wiążące w postępowaniu o ustalenie podlegania obowiązkowi pracowniczego ubezpieczenia społecznego. Przystąpienie do ubezpieczenia i opłacanie składki przez podmiot, który nie świadczy pracy, nie stanowi przesłanki objęcia ubezpieczeniem społecznym i stania się jego podmiotem.

Nadto należy zauważyć, że organ rentowy może kwestionować wysokość podstawy wymiaru składek, lecz musi mieć ku temu uzasadnione podstawy. Także i w tym zakresie można przykładowo wskazać, że w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ZUS może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa. Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być bowiem ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń (tak np. Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 16.10.2013r., II AUa 294/13, LEX nr 1388831 i Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27.04.2005r., II UZP 2/05, OSNP 2005/21/338). W uzasadnieniu tych orzeczeń wskazano, iż umowa o pracę wywołuje również skutki pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych; kształtuje ona stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki, a w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. Godziwość wynagrodzenia - jedna z zasad prawa pracy (art. 13 kp) - zyskuje dodatkowy walor, gdyż alimentacyjny charakter świadczeń z ubezpieczenia oraz zasada solidaryzmu wymagają, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Wskazano też, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza - rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

Sąd Okręgowy podziela powyższe poglądy.

W świetle powyżej cytowanych przepisów i poglądów orzecznictwa zasadniczą okolicznością wymagającą rozstrzygnięcia było ustalenie, czy poczynszy od 03.02.2014r. strony istotnie łączył stosunek pracy w rozumieniu art. 22 kp w pełnym wymiarze czasu pracy, czy też umowa o pracę datowana na 03.02.2014r. z wynagrodzeniem określonym na kwotę 22.860,55 zł brutto miesięcznie była umową pozorną, naruszającą zasady współżycia społecznego i czy została zachowana zasada ekwiwalentności świadczeń.

Ocena przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów, w przekonaniu Sądu Okręgowego, w pełni uprawnia do twierdzenia, że M. S. jako pracownik wykonywała umówione obowiązki pracownicze za wynagrodzeniem 22.860,55 zł miesięcznie, a płatnik składek świadczył pracę przyjmował. Nadto takie wynagrodzenie odpowiadało zasadzie ekwiwalentności świadczeń a jego wysokość wynikała z dokumentów (biznes planu i projektu budżetu), stanowiących załącznik do umowy o dofinansowanie, zawartej z (...) i z okoliczności niezależnych od odwołującej, tj. skrócenia okresu realizacji projektu, co powodowało konieczność dostosowania wynagrodzeń do ilości środków przeznaczonych na te wynagrodzenia.

W ocenie Sądu nie można zaś podzielić zarzutów organu rentowego, że wysokość wynagrodzenia M. S. od dnia 04.02.2014r. została ustalona wyłącznie w celu uzyskania prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa i stanowi naruszenie zasad współżycia społecznego.

Wskazać należy, że sam fakt, iż odwołująca od dnia 02.06.2014r. jest niezdolna do pracy w związku z ciężką chorobą może powodować oddalenie odwołania. Odwołująca faktycznie świadczyła bowiem pracę przez 4 miesiące przed zwolnieniem lekarskim a zakres jej obowiązków, ich rozmiar i charakter uzasadniał ustalenie wynagrodzenia na

poziomie kwoty 22.860,55zł brutto. Nadto, jak już wskazano wyżej, jego wysokość była związana ze skróceniem czasu realizowania projektu.

W celu ustalenia zakresu obowiązków odwołującej i sposobu wykonywania przez nią pracy Sąd przesłuchał M. S. i J. S. w charakterze strony, przesłuchał też świadków: E. B., P. K., Ł. O. i G. Z..

J. S., prezes (...) Sp. z o.o. w W., szczegółowo wyjaśnił kwestie ustalania wysokości wynagrodzenia, które otrzymywała M. S. oraz okoliczności dotyczące wykonywania przez nią czynności w Spółce. Zeznał, iż odwołująca została zatrudniona na potrzeby działalności polegającej na realizacji projektu opracowania innowacyjnych technologii przetwarzania odpadów na energię, projekt jest współfinansowany przez UE a Spółka uzyskała dofinansowanie z Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Umowa o dofinansowanie została podpisana w listopadzie 2013r., a faktyczna realizacja rozpoczęła się na przełomie 2013 i 2014 roku. Projekt pierwotnie był składany na okres realizacji 36 miesięcy, ale z uwagi na zakończenie perspektywy finansowej tego projektu musiał ulec skróceniu z powodu czynności wspólniczki, J. T., która przed nim pełniła funkcję prezesa zarządu. Skrócenie czasu realizacji projektu wynikało z tego, że projekt miał trwać 36 miesięcy, gdyby zaczęto jego realizację w planowanym terminie, część czasu projektu minęła, ponieważ J. T. przeciągała czas rozpoczęcia projektu, nie rozpoczęła jego realizacji i w efekcie doszło do skrócenia czasu realizacji projektu do dwóch lat, gdyż daty końcowej nie można było przesunąć. On podjął się realizacji tego projektu, a (...) zgodził się na skrócenie czasu realizacji z 36 miesięcy do 21 miesięcy a projekt skończy się w dniu 30.09.2015r.

Pytany o koszty projektu i wysokość wynagrodzeń zeznał, iż razem z wnioskiem o dofinansowanie należało należy złożyć budżet projektu, biznesplan, plan płatności, w projekcie budżetu wskazano wysokość wynagrodzeń, koszt zakupów materiałów do projektu, aparatury i koszty bankowe, ubezpieczenia, przy czym dla kierownika projektu była pierwotnie przewidziana kwota około 11.000 zł brutto na 36 miesięcy. Na wynagrodzenie przeznaczono określoną pulę pieniędzy i podzielono ją na cały okres trwania projektu. Wobec skrócenia czasu realizacji projektu Spółka musiała zwrócić się do (...) o możliwość podniesienia kwoty wynagrodzeń w związku z okresem realizacji prac. Po wyrażeniu zgody wszystkie wynagrodzenia zostały podniesione proporcjonalnie do skróconego czasu realizacji tego projektu, aby wykorzystać cały ten budżet, bo inaczej trzeba by było zwrócić te pieniądze.

J. S. pytany o obowiązki odwołującej zeznał, iż zajmowała się realizowaniem projektu, robieniem kalkulacji odnośnie płynności finansowej spółki, rozliczaniem dokumentów i tworzeniem dokumentów na potrzeby (...), związanych z projektem, korespondencją z (...), tworzeniem w generatorze wniosków o płatność, obliczeniami budżetu projektu, kartami pracy pracowników, kwestiami finansowania wynagrodzeń, fakturami, opisywaniem faktur, kontaktami z księgową, zakładaniem teczek akt osobowych, nadzorowaniem pracowników, organizacją całej spółki. Zeznał też, że M. S. posiadała odpowiednią wiedzę i doświadczenie, żeby wykonywać taką pracę, a wcześniej pracowała jako pracownik administracji.

Także M. S., przesłuchiwana w charakterze strony zeznała, że początkowo stanowisko kierownika projektu miała otrzymać J. T., kwotę wynagrodzenia wskazano w załącznikach do umowy z (...) a ustalono je po sprawdzeniu w internecie wysokości wynagrodzeń osób zatrudnianych na takich stanowiskach. Zeznała też, że mąż zaproponował jej stanowisko kierownika projektu po tym, jak J. T. oświadczyła, iż rezygnuje ze współpracy ze Spółką. Pytana o zakres obowiązków zeznała, że na początku zorganizowała biuro, zamawiała meble, pieczętki, ustalono budżet, zatrudniono pracowników, do jej obowiązków należało też nadzorowanie pracowników, wydawanie poleceń, sprawdzanie zgodności faktur dotyczących projektu (...), wypełnianie generatora wniosków, wystawianie faktur, robienie kalkulacji, stworzenie strony internetowej. Także zdaniem odwołującej posiadała odpowiednią wiedzę i doświadczenie do wykonywania w/w obowiązków. Wskazywała, że ukończyła studia o kierunku administracja a wcześniej była zatrudniona w firmie (...) jako specjalista do spraw administracyjno- biurowych i do jej obowiązków należało prowadzenie akt osobowych pracowników, wystawianie faktur, robienie zestawień, robienie zamówień na różne części potrzebne do produkcji, prowadzenie korespondencji z klientami, dostawcami, zajmowanie się pracownikami.

Powyższe zeznania są w ocenie Sądu wiarygodne. Posiadane przez odwołującą doświadczenie zawodowe i wyższe wykształcenie administracyjne potwierdzają świadectwa pracy oraz dyplom ukończenia szkoły wyższej, znajdujące się w aktach kontroli ZUS i w aktach niniejszej sprawy.

Zeznania odwołującej co do czynności wykonywanych w Spółce (...) Sp. z o.o. w W. potwierdzili też świadkowie E. B., P. K., Ł. O. i G. Z., którzy w swoich zeznaniach wskazywali na realność zawartej umowy i faktyczne świadczenie pracy przez M. S. w ramach tej umowy, E. B. wskazywała też okoliczności uzasadniające niezdolność do pracy odwołującej w związku z ciążą.

Świadek Ł. K. pracuje w Spółce (...) od marca 2014r., początkowo jako montażysta a od października 2014r. jako kierownik projektu badawczego. Z jego zeznań wynika, iż gdy pracował na stanowisku montażysty sprawdzał poprawność podzespołów i składał odwołującej raporty o stanie projektu, jest też zatrudniony na czas określony do końca projektu, tj. do 01.10.2015r. Zeznał, że na polecenie odwołującej musiał dobrać elementy do realizacji projektu, odebrać towar odebrać, przynieść faktury a odwołująca rozliczała projekt w całości, wszelkie zamówienia i całą dokumentację do projektu.

Również Ł. O. ma ze Spółką zawartą umowę o pracę na czas określony do 30.09.2015r., pracuje jako mechatronik. Do jego obowiązków należy projektowanie całej instalacji zgodnie z realizowanym projektem, podlegał odwołującej, a obecnie E. B..

Świadek G. Z. pracuje w Spółce jako automatyk, on też ma umowę o pracę zawartą na czas określony. Zeznał, że jego praca polega na projektowaniu sterownika, projektowaniu szafy sterowniczej do pieca do spalania a obecnie projekt jest już finalizowany. Także z jego zeznań wynika, że odwołująca była jego przełożonym.

Świadek E. B. w Spółce jest zatrudniona jako kierownik projektu od 01.08.2014r. na czas określony do 30.09.2015r., nadzoruje jego wykonywanie, kieruje pracownikami, prowadzi dokumentację. Z jej zeznań wynika, iż otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 4.500zł, a łącznie z premią to ponad 20.000zł miesięcznie brutto. Świadek zeznała, że przed rozpoczęciem pracy odwołująca wprowadziła ją w wykonywanie obowiązków, nadto świadek w razie problemów może się z nią skontaktować i poprosić o pomoc. Świadek pytana o zwolnienie lekarskie odwołującej zeznała, że ciąża M. S. nie przebiegała prawidłowo, u odwołującej wykryto cukrzycę, źle się czuła.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanym świadkom, nie znajdując podstaw, by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Zeznania świadków, J. S. i M. S. wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość.

Oceniając powyższy materiał dowodowy Sąd uznał, że ZUS niesłusznie zakwestionował wymiar czasu pracy odwołującej i podstawę wymiaru składek w wysokości wynagrodzenia wynikającego z umowy zawartej w dniu 03.02.2014r. Jak wynika z przeprowadzonych dowodów, określenie w umowie wynagrodzenia na kwotę 22.860,55zł brutto wynikało ze zmiany warunków wykonywania projektu, tj. ze skrócenia czasu jego wykonywania z 36 do 21 miesięcy. Podkreślić też trzeba, że wysokość wynagrodzenia pierwotnie była ustalana dla J. T., która miała być kierownikiem projektu a jego wysokość wynikała z dokumentów (biznes planu i projektu budżetu), stanowiących załącznik do umowy o dofinansowanie, zawartej z (...). Podwyższenie wynagrodzenia do kwoty 22.860,55zł miesięcznie wynikało zaś z okoliczności niezależnych od odwołującej, tj. skrócenia okresu realizacji projektu i konieczności zwiększenia wynagrodzeń pracowników stosownie do skrócenia czasu realizacji projektu tak, aby wykorzystać całą kwotę przewidzianą w budżecie na wynagrodzenia, gdyż inaczej kwotę niewykorzystaną należałoby zwrócić. Także zakres obowiązków M. S. uzasadnia przyznanie jej wynagrodzenia w kwocie 22.860,55zł. Świadcówkowie i J. S. przedstawiali zakres jej obowiązków, szczegółowo został on też określony pisemnie w dniu 03.02.2014r. i znajduje się w aktach kontroli ZUS. Zakres ten jest szeroki, obejmuje zarówno czynności organizacyjne Spółki i projektu, jak i związane ze sporządzaniem dokumentacji sprawozdawczej, dotyczącej poszczególnych etapów realizacji projektu, która jest składana następnie do (...), dotyczy też faktur i dokumentacji pracowniczej oraz nadzorowania pracowników. Odwołująca do akt kontroli ZUS i do akt sprawy złożyła m.in. sporządzane przez nią dokumenty w

postaci raportów kasowych oraz wydruki korespondencji prowadzonej elektronicznie przez odwołującą, a dotyczącej spraw Spółki.

M. S. jest osobą młodą (ur. (...)), dlatego nie można od niej wymagać wieloletniego doświadczenia zawodowego. Odwołująca pracowała jednak już wykonując czynności administracyjne oraz dotyczące dokumentacji finansowo-księgowej i pracowniczej, gdyż taki właśnie charakter miało jej zatrudnienie przez 4 lata w G. w P., gdzie była zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw administracyjno-biurowych.

Reasumując, w ocenie Sądu zawarta umowa była faktycznie przez strony realizowana w pełnym wymiarze czasu pracy i jako taka winna być podstawą do objęcia obowiązkiem ubezpieczeń społecznych w podstawą wymiaru składek w wysokości równej wynagrodzeniu z niej wynikającemu. Wysokość tego wynagrodzenia określono na kwotę 22.860,55zł brutto z uwagi na duży zakres obowiązków oraz skrócenie czasu realizacji projektu i zamiar wykorzystania całości kwot przeznaczonych w budżecie projektu na wynagrodzenia, dlatego nie może zostać uznane za wysokie, gdyż odpowiada zasadzie ekwiwalentności świadczeń.

Wobec wykazania wykonywania czynności przez odwołującą nie ma znaczenia podnoszony przez ZUS fakt zbyt późnego zgłoszenia jej do ubezpieczeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznając, iż odwołanie jest zasadne, na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że począwszy od 03.02.2014r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia M. S. na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. w W. stanowi kwota 22.860,55zł.

Ponieważ pełnomocnik odwołującej nie złożył wniosku o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, Sąd nie orzekał o tych kosztach.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.